

GAZETA LWOWSKA.

Z **Dołączkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów.**
Z **poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr.** — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacyje są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Szwecya i Norwegia. — Grecya. — Azyc. — Doniesienia z ostatniej oazy. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Sprostowanie.

W Gazecie lwowskiej z dnia 11go listopada 1859 nr. 257 mylnie podano ofiarę pana Michała Niemczewskiego z Brodów na utworzenie galicyjskiego korpusu ochotników w sumie pięciu zlr. w. a., gdyż tenże na ten cel złożył dwieście zlr. w. a.

We Lwowie, dnia 29. stycznia 1860 r.

W obwodzie złoczowskim założone zostały temi czasy trzy nowe, regularne szkoły parafialne, a mianowicie:

1. We wsi *Uwinie*, której gmina obowiązała się po wieczne czasy istniejący już budynek szkolny utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawić potrzebne porządki szkolne, trzymać posługacza szkolnego, dostarczać na opał szkoły rocznie trzydzieści fur drzewa, i dawać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie 63 zł. w. a. gotówką i 14 meców zboża.

2. We wsi *Chmielnie*, gdzie gmina zapewniła nauczycielowi, sprawującemu oraz służbę dyaka, oprócz dochodów połączonych z tą funkcją roczną płacę 74 zł. 50 c. w. a., a oprócz tego obowiązała się dla umieszczenia szkoły i nauczyciela wystawić w przeciągu dwóch lat budynek szkolny, sprawić potrzebne porządki i dostarczać na opał szkoły rocznie 20 fur zbierany.

3. We wsi *Zarudziu* w połączeniu z *Trawotłokami* i *Zarudką*, któreto gminy obowiązały się odstąpić na utrzymanie nauczyciela, sprawującego oraz służbę dyaka ogród objętości 257 sążni kwadratowych i grunt orny objętości 514 sążni kwadratowych a oprócz tego dodawać rocznie 20 zł. 45 c. w. a. gotówką i 21 meców 4 mierzyce zboża w ziarnie, jak również wystawić budynek szkolny z pomieszkaniem nauczyciela, utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, sprawić potrzebne porządki i łożyć z własnych funduszy na usługę i opał szkoły. — W tym samym zamiarze obowiązała się właściciel części Zarudzia, Wiel. Józef Stachowski po wieczne czasy dodawać rocznie dla polepszenia dotacyi nauczyciela po 5 zł. 25 c. w. a. gotówką, dwa mecy zboża i pół kopy słomy, i zapewnił tę ofiarę na swojej posiadłości gruntowej pod nr. kon-skryp. 105.

Okazaną temi ofiarami troskliwość tych gmin o poparcie oświaty między ludem podaje c. k. Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Ameryka.

(Trudność wyboru prezydenta. — Doniesienia z centralnej Ameryki.)

Nowy Jork, 7. stycznia. Widząc, że ciągle jeszcze wielka zachodzi wątpliwość, by ukonstytuowała się izba reprezentantów, podał p. Miles z południowej Karoliny wniosek, aby wszyscy członkowie izby posiadali mandaty i zgodzili się na nowe wybory. Miles należy do stronnictwa demokratycznego i spodziewa się zwycięstwa swych stronników. Republikanie nie przystaną na ten wniosek, bo ich kandydatowi Shermanowi brakowało na ostatku tylko trzy głosy.

— Z Bogoty z dnia 9. a z Kartageny z dnia 27. grudnia donoszą jednogodnie, że generał Nieta w kilkogodzinnej bitwie pod Barranquilla pobił na głowę wojsko rządowe pod wodzą generała Posada. Sam generał Posada został raniony, a prezydent Ospina chciał wejść w układy z Nietą.

Hiszpania.

(Nowiny dworu — Wiadomości liczące. — Doniesienia z teatru wojny.)

Madryt, 23. stycznia. *Gaceta* donosi, że Jej Mość Królowa kazała chorągiew zdobytą na Maurach przestać proboszczowi królewskiego kościoła N. P. Maryi w Atocha, jako pierwszą zdobycz wojenną wojsk hiszpańskich.

— Jutro będzie msza w królewskim apartamencie a 26. uroczyste nabożeństwo w Atocha, na które Królowa przybędzie. Dnia

26go odbędzie się ucałowanie ręki w pałacu. Biskupi Barcelony, Avili i Granady ogłosili odpowiedź na broszurę: „Papież i kongres.“ — Ostatnimi dniami wydarzyły się liczne rozbicia okrętów na morzu, a najszczególniej w pobliżu Algesiras.

— Odszukano już wszystkie działa rozbitych okrętów wojennych, a wyładowanie wojsk hiszpańskich nie ustaje. Zresztą nie ma żadnych nowych wiadomości z widowai boju.

— Depesza z 24. stycznia donosi: Znaczne zastępy marokańskie uderzyły wczoraj na redutę nad rzeką Marcina, którą zaczęto dopiero budować. Kilka batalionów z dywizyi Rios i korpus drugi odparty nieprzyjaciela. Piechota w czworobokach oparła się najsilniejszym atakom jazdy nieprzyjacielskiej. Nasze szwadrony nacierały dwukrotnie i zdobyły jedną chorągiew. Marokanie ponieśli znaczne straty, częścią z powodu moczar przyległych, a po części od naszej artylerji. Strata nasza jest nieznaczna.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Korpus strzelców. — Zagajenie parlamentu i pierwsze posiedzenie. — Rozprawy nad adresem w izbie wyższej — Znaczenie traktatu handlowego z Francją.)

Londyn, 26. stycznia. Królowa i książę Albert odjechali wczoraj we dwie godziny po otworzeniu parlamentu do Windsoru, gdzie przyjechał w odwiedziny Maharadza Dhulip Singh.

— Jak donosi *Times*, zamysła rząd zmniejszyć stan milicji.

— Podług dziennika *Morning Post* liczą utworzone dotąd korpusy strzelców razem 95.000 ludzi.

— Zagajenie parlamentu nastąpiło śród zwykłych uroczystości a ta raz Królowy Aljks. Helena uczestniczyły po raz pierwszy w obrzędzie zagajenia. Teh król. Moście weszły przed najjaśniejszą swą matką do izby wyższej i zajęły miejsce naprzeciw tronu na dywanie, na którym w obradach zgromadzenia zasiada lord kanclerz w charakterze prezydenta izby. Książę Cambridge zbliżył się zaraz do królewien i rozmawiał z nimi, pokąd nie ukazała się sama Królowa, by odczytaniem mowy od tronu zagać parlament. Po odczytaniu mowy od tronu zebrały się natychmiast obiedwie izby do obrad nad adresem odpowiedzi. W izbie niższej wytoczyły się jeszcze przed rozpoczęciem tej debaty różne inne sprawy pilne, mianowicie wysłuchano przysięgi od kilka nowo wybranych członków, zapowiedziano kilka wniosków i odebrano różne dokumenta. Pomiędzy nowymi członkami znajdował się p. Goldsmid, izraelskiego wyznania, a ponieważ wzbraiał się złożyć zwyczajnej przysięgi, wniósł lord Russel, by na podstawie znanej uchwały izby niższej przyjąć substytuowaną dla członków izraelskiego wyznania przysięgę, do czego przychyliła się izba. Następnie przedłożył lord Russel zawarty z Francją traktat handlowy, lubo mowa od tronu nie uważała jeszcze traktatu tego za fakt dokonany.

— Izba wyższa obradowała na przedwczorajszym posiedzeniu swoim nad adresem w odpowiedź na mowę od tronu. I tak zaproponował najprzód lord *Fitzwilliam* adres, a popierał go w tem lord *Truro*. Adres zresztą jest — jak zwykle — tylko odgłosem mowy od tronu. Hrabia *Grey* wspomina o tem z radością, że Jej Mość Królowa mogła złożyć parlamentowi takie pomyślne zawiadomienie o stosunkach zewnętrznych i o wewnętrznem położeniu kraju. Ustęp o sprawach włoskich i wytknięta w nim polityka nie pozostawia nic więcej do życzenia. Inaczej jednak rzecz się ma co do tej części przemowy Jej Mości Królowej, która ściąga się do traktatu handlowego między Anglią i Francją. Nikt bardziej nad niego, mówi lord, nie pragnie zapewne podniesienia stosunków handlowych między temi obydwoma krajami, lecz obawia się, by próba ta niewypadła z czasem na niekorzyść angielskiej polityki finansowej. W chwili obecnej, kiedy położenie finansowe może łatwo tak krajowi, jak i rządowi sprawić niejakie trudności, wypada mu oświadczyć się koniecznie przeciw zmniejszeniu ceł od wyrobów francuskich, które miało nastąpić w zamiarze ułatwienia traktatu handlowego z Francją. Co do Chin, tedy także nie może zgodzić się w zupełności na to, co w przemowie zapowiedziano, gdyż jest tego zdania, że przed wysłaniem wyprawy wojennej należało kwestyę tę przedłożyć parlamentowi, a to dla uniknienia wydatków niepotrzebnych, i nierozsądnej a krwawej wojny. Wątpi też, czy też można było rościć sobie prawo do utorowania przemocą drogi w górę rzeki Pejho, i czyli wojna z Chinami może w ogóle poprzeć widoki handlowe Anglii. Lecz w terażniejszym składzie rzeczy niepodobna już prawie wojny uniknąć, zwłaszcza że trudno odstąpić od zamiaru. Idzie tylko o to, by wypadku terażniejszego nie przytaczano później

za przykład stanowczy, i proponuje przeto taką poprawkę do adresu w ustępie ściągającym się do sprawy chińskiej, któraby mogła wyrazić zdanie jego w tej mierze.

Poprawkę lorda Greya odrzucono a adres przyjęto.

W izbie niższej przy debatach nad adresem zabrał głos pan Disraeli i oświadczył między innymi, że zawarcie traktatu handlowego z Francją jest wprawdzie oznaką serdecznej przyjaźni między obydwoma krajami, lecz i to pewna, że Anglia i bez zawarcia tego traktatu mogłaby osiągnąć te same korzyści handlowe, zwłaszcza że jeszcze przed czterema laty Cesarz Francuzów przedłożył ciału prawodawczemu propozycję względem zniesienia systemu zakazowego. Propozycja ta dostała się w drodze urzędowej do departamentów, została od nich przyjęta i miała w lipcu 1861 wejść w moc obowiązującą. Otóż wypadło rządowi angielskiemu nieco tylko wyczekać, a po otrzymaniu tym sposobem koncesji handlowych, można było i w Anglii zniżyć cła przywozowe od wina zagranicznego. — Ustęp w mowie od tronu o sprawach włoskich — mówi dalej p. Disraeli — zdaje mu się być dwuznaczny, i trudno wymiarkować z niego, jakie też właściwie są stosunki dyplomatyczne między Anglią i Francją. Upraszał więc o wyjaśnienie tego, cokolwiek zająć mogło od czasu odroczenia parlamentu, i o zawiadomienie o zobowiązaniach się w tej mierze lub układach Anglii.

Na to odpowiada lord Palmerston. I tak najprzód co do traktatu handlowego oświadcza, że w ogólności niebyłoby to rzeczą pożądaną, by Anglia wdawała się w takie ugody, gdzie idzie o taryfę. Lecz skład rzeczy był taki, że Anglia nie mogła od Francji inaczej, jak tylko w drodze układów, otrzymać rękojmię przyszłej ugody. A czy układy te zawarte z rządem francuskim mają wejść w moc obowiązującą, zależy to będzie od potwierdzenia parlamentu. — Co do innego punktu — mówi dalej lord Palmerston — tedy musi protestować przeciw temu, jakoby to było powinnością rządu odpowiadać na zapytanie polegające na bezimiennych telegramach. Może jednak zapewnić, że w tem, co rozgłaszają o specjalnej ugodzie między Anglią i Francją w sprawie włoskiej nie ma i słowa prawdy. Tudzież że rząd angielski w sprawie włoskiej nie przyjmował na siebie żadnego zobowiązania w obec rządów zagranicznych. Główną zasadą, jakiej się trzyma stale rząd angielski, i od której uczynił zawisłym udział swój w kongresie, jest ten warunek, by narodowi włoskiemu pozostawić wolność urzędzenia się według własnego swego uznania. Rząd angielski postarał się też i o to, by to postanowienie jego przeszło do wiadomości powszechnej. Byłoby to niepolitycznie od Anglii, gdyby wzbraniała się od udziału w kongresie. Lecz rząd angielski nie krępował sobie ręką żadną ugodą, i oświadczył się jawnie i wyraźnie względem zasady, której się trzymał postanowił. Polityka jego była zawsze jednakowa, a ministerium nie odstępowało nigdy od tej zasady, że dworom obcym nie przystoi mieszać się w sprawy włoskie.

W końcu adres przyjęto.

Na giełdzie sprawiła przemowa od tronu wrażenie wcale pomyslnie. „Ustępy ściągające się do Włoch, Francji, Chin i Stanów zjednoczonych — pisze *Times* w jednym z artykułów wczorajszych — uważano za pełne godności i za uniarkowane. Co do traktatu handlowego z Francją, tedy giełda tego jest mniemanie, że negocjacy w tej mierze jeszcze nie skończono; ale telegram otrzymany dzisiaj po południu donosi, że traktat podpisano wczoraj o godzinie 5tej. Kwestye szczególne co do taryfy załatwione być mają później ugodą osobną.“

— *Times* rozbiera szczegółowo angielsko-francuski traktat handlowy i znajduje między innymi, że Francja może większych spodziewać się po nim korzyści niż Wielka Brytania, tudzież że wobec uznanych i od dawna w Anglii praktycznie przeprowadzonych zasad politycznej ekonomii, całe to przymierze wygląda jak anachronizm. Potrzeba tylko zważyć, że spis zabronionych w francuskiej taryfie artykułów jest bardzo znaczny i że Anglia z swej strony żadnego w tym względzie nie bierze odwetu. Dziennik ten powątpiewa nawet, czy zniesienie zakazu co do przywozu węgla i żelaza znaczne sprowadzi korzyści, i pisze w tej mierze:

„Jak wielka może właściwie spłynąć na nas korzyść z tego, że Francja zmusiwszy nas podwyższyć nasze wydatki wojenne o niespełna 10,000,000 funt. szt. stara się teraz zmniejszyć nasze dochody i jednocześnie zaopatrzyć się w dwa najważniejsze żywyły wojenne: węgiel i żelazo, roztrząśnieniemy może przy innej sposobności, przynajmniej jednak, że bardzo zawistnem okiem widzimy wszystko, co zakrawa na zbroczenie od zasad wolnego handlu. Nasi właściciele okrętów upominają się głosów o wzajemność w handlu. Cóż możemy im odpowiedzieć, zawierając traktat handlowy z Francją. Jeżeli zniżamy cło od wina, chcąc wymócić zniesienie pewnego zakazu, dłaczegoż nie możemy zabronić cudzoziemcom udziału w naszej żegludze wybrzeżnej, by uzyskać zniesienie innego znouwu zakazu. Przepłacimy drogo odbyt naszego węgla i żelaza we Francji, jeżeli ceną tego ma być przyznanie się, żeśmy stracili zaufanie w naszą politykę wolnego handlu, i że na przyszłość taryfa nasza stosować się ma nie według naszych potrzeb, ale według mniej lub więcej liberalnych zasad naszych sąsiadów.“

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Traktatu handlowego treść. — Sprawozdanie ministra finansów.)

Paryż, 26. stycznia. *Monitor* donosi dziś mianowanie ministra handlu, rolnictwa i budowy publicznych pana Rouher kawa-

larem wielkiego krzyża legii honorowej w dowód uznania jego znakomitych zasług.

— Pan Thouvenel układa okólnik do wszystkich swoich agentów dyplomatycznych, i wyraził życzenie, ażeby Benedetti pozostał politycznym dyrektorem w ministerjum spraw zagranicznych.

— Dziennik *Patrie* pisze:

„Traktat handlowy podpisali ze strony Francji p. Baroche, a ze strony Anglii p. Cobden i lord Cowley. Jeżeli jesteśmy dobrze poinformowani, to następujące są jego główne postanowienia. Cło przywozowe od wina w Anglii będzie niższe na 150 na 28 procentu. Jedwab wchodzi bezpłatnie. Cło przywozowe od żelaza oznaczono we Francji na 7 franków od 100 kilogramów. Towary wełniane i bawełniane ulegną maximum cła przywozowego 30 procentu, a cło to oznaczy bliżej dalsze rozpoznanie przedmiotu. Materjały surowe wzmiankowane w liście cesarskim z dnia 5. b. m. maja od 1. lipca 1861 wolny przystęp do Francji; cła prohibicyjne upadają z dniem pierwszego października tego roku. Traktat wejdzie w Anglii w wykonanie z dniem swego obwieszczenia, t. j. po wymianie ratyfikacji, która nastąpi na początku lutego bieżącego roku.“

Constitutionnel zawiera pod dniem 26. stycznia:

„Możemy wymienić następujące postanowienia, które wypływają z przyjętego programu Cesarza i zawartego z Anglią traktatu handlowego. Z dniem 1. lipca zniesione będą opłaty przywozowe od węgla i bawełny. Zaprowadzona na kamienne węgle i koalki taryfa belgijska stosować się będzie i do angielskich kamiennych węgli i koalków. Od 1. października 1860 wyniesie opłata przywozowa od 100 kilogramów żelaza 7 franków. Z dniem 31. października nastąpi niżenie opłat przywozowych od maszyn, a od 1. stycznia 1861 niżenie cła przywozowego od cukru. Z dniem 1. czerwca 1861 zniesiony będzie zakaz przywozu przedzylinancji i konopnej a natomiast stanie opłata przywozowa, która nie może przewyższać 30 procenta wartości. Od 1. października 1861 upadną wszystkie inne cła przywozowe.“

— *Monitor* ogłasza sprawozdanie ministra finansów przedłożone Cesarzowi o wypadku ostatecznym administracji finansowej. Reszta z niedoborów czasów dawniejszych znacznie się już zmniejszyła. Z czasów przed rokiem 1848 było niedoboru 292,543,003 franków, z lat republiki (1848—1851) niedoboru 359,371,063 fr.; w roku 1852 przybyło niedoboru 25,759,014, dalej roku 1853: 23,148,547 i roku 1854 (z powodu wojny na wschodzie) 186,033,322 franków, tak że z końcem roku 1854 było w ogóle niedoboru 885,854,949 franków. Odtąd niebyło już w żadnym roku niedoboru, i przeciwnie okazała się roku 1855 nadwyżka 394 milionów, roku 1856 w sumie 112 milionów, roku 1857 przeszło 39 milionów, a z ogólnego niedoboru pokryto 226 milionów; tak że obecnie wynosi tenże już tylko 660 milionów. Cesarstwo wykazało potąd tylko 9 milionów niedoboru. Dług bieżący niepowiększył się już od roku 1855; zdawało się, że przejdzie już sumę jednego miliarda, lecz zmniejszył się na 750 milionów i wkrótce wynosić już będzie tylko 700 milionów; skarb publiczny jest ze wszech miar zabezpieczony. Budżet z roku 1858 wykazuje przychodu 1867 m., a wydatków (mimo wojny chińskiej i wielkich robót publicznych) tylko 1855 milionów franków, zaczem nadwyżkę 12 milionów. Roku zeszłego było w pierwszych 9 miesiącach w przychodach 13 milionów niedoboru, lecz w ostatnich 3 miesiącach wyrównał się zupełnie, a nadto pozostało roku tego nadwyżki 3 milionów. Budżet na rok 1860 wotowano z nadwyżką 896,000 franków. Na rok 1861 spodziewają się nadwyżki około 3 milionów. A że niżenie cła zapowiedziane w programie cesarskim mogłoby zwiędzić równowagę budżetu, przeto ma być tymczasowo wstrzymane umorzenie długu publicznego. Bilety skarbowe, które roku 1858 wzrosły do 345 milionów, wynoszą dzisiaj zaledwie 135 milionów, a stopę procentową zniżono z 4 na 2½%. Od roku 1852 powiększył się przychód z podatków i opłat niesatych o 268 milionów, handlu francuskiego z zagranicą o 80% (z 1923 na 3450 milionów), gotówka będąca w obiegu o 1498 milionów (o taką samą też sumę przywieziono więcej niż wymieniono gotówki). Bank francuski ma w zasobach 551 milionów gotówki. Z pozostałej reszty 500 milionów pożyczki mają co roku po 50 milionów obrócić na roboty publiczne i ulepszenia w kraju. Jeśli więc Francja mimo zakłóceń politycznych, wojny, drożyzny i różnych przesileń mogła w przeciągu lat pięciu przyjść do tak pomyslnego wykazu finansowego, to spodziewać się należy — pisze p. Magne — że w razie utrzymania pokoju i roztropnego jak potąd zarządu postęp powszechny nieustanie, lecz wkrótce wynagrodzi te ofiary, jakie skarb publiczny ponieść musiał w widokach rolnictwa, handlu i przemysłu.

Belgia.

(Pożyczka nowa. — Wiadomości bieżące.)

Bruxela, 24. stycznia. Sposób w jaki rozdzielona będzie nowa pożyczka 30 milionów, ma być jutro ogłoszony. Wykluczając zanadto niskie sumy, zredukowano subskrypcyę w równej mierze na piętnastą część.

— Przydłuższy spór w sprawie marynarki wojennej rozstrzygnął poniekąd świeżo ogłoszony list barona de Vriére do wydziału centralnego. Minister spraw zewnętrznych zapowiada, że zażąda kredytu, ażeby dwa nieużyteczne już belgijskie okręta wojenne zastąpić dwoma nowymi. Obadwa stare okręta zmorszały i zgniły powoli na Skaldzie.

Szwajcarya.

(Strategiczne rozpoznanie okolic. — Bióra statystyki narodowej.)

Berna, 20go stycznia. Rada stanów potwierdziła na dzisiejszym posiedzeniu uchwałę rady narodowej co do uorganizowania szwajcarskiej statystyki narodowej z tą poprawką, że jeszcze w ciągu tego roku ma nastąpić ogólne obliczenie szwajcarskiej ludności.

— Z polecenia federacyjnego departamentu wojennego podjęto w zeszłym roku strategiczne rekognoskowanie niektórych okolic. Pokazuje się teraz z przedłożonego sprawozdania, że rada związkowa nakazała inspektorowi inżynierowi zbadać dokładnie pozycję pod St. Maurice i wypracować plany wraz z obliczeniem kosztów fortyfikacyjnych. W następnym roku ma inżynier zbadać ważną pozycję pod Pomy na zachód od Yverdonu i rozstrzygnąć, czy nadałaby się do założenia większego oszańcowanego obozu. W takim razie miano zaraz wypracować plany fortyfikacyjne. Na koniec zwróciła rada związkowa uwagę swą na to, jakby z Walizy i doliny Badenu założyć kilka gościńców w głąb dalszej Szwajcaryi. W tym roku ma inżynier zbadanie się w okolicy aż po Graubünden, a co roku będą coraz dalej posuwać się roboty rekognoscyjne, aż linia z zachodu i wschodu zetknie się w północnych stronach. O wszystkim tem donosi *Szwajcarska gazeta wojskowa*.

Włochy.

(Odpowiedź gubernatora Nizy w sprawie dziennikarskiej.)

Wiadomo że gubernator Nizy zabronił dziennikowi *Avenir* rozprawiać dalej o połączeniu hrabstwa z Francją, a głównego redaktora dziennika, co podniósł tę sprawę, wydalil z miasta. Zdaje się, że z wyższego polecenia odstąpiono od wydalenia: dyrektorowie zaś dziennika *Avenir* udali się pod dniem 18. stycznia pisemnie do gubernatora, zapytując: czy po pierwsze wolno im dalej snuć dyskusję o materialnych i politycznych widokach Nizy w razie połączenia z Francją, a powtóre czy mogą przedrukowywać z zagranicznych dzienników artykuły, które odnoszą się do połączenia Sabaudyi i Nizy z Francją. Na to otrzymali następującą odpowiedź: „Rząd prowincyi Nizy, gabinet gubernatora.

Nizza, 18. stycznia 1860.

Do panów dyrektorów dziennika *Avenir de Nice*.

Na bezwzględne zapytanie panów obowiązany jestem do szczerzej i rzetelnej odpowiedzi:

1. „Dyskusya o politycznych i materialnych widokach Nizy w razie przyłączenia do Francyi jest zabroniona, jak to wypływa z natury rzeczy. Gdzie nie masz powodu do dyskusyi, tam rozprawy, nie przynoszą żadnego pożytku, mogą tylko pociągnąć za sobą smutne następstwa dla publicznego porządku i spokoju. W tym względzie nie potrzeba nawet władzy dyktatorskiej, zwyczajne prawo uzbraja już rząd w dostateczną powagę, by stawać w obronie społeczeństwa.

2. Te same zasady odnoszą się i do przedruku artykułów, podawanych w tej kwestyi w dziennikach krajowych i zagranicznych, jeżeli tylko zagrażają wywołać niepokój i wzburzenie umysłów. Przyjmijcie panowie zapewnienia mego wysokiego poważania.

Gubernator prowincjonalny *Montezemolo*.“

Niemce.

(Spory o język łaciński.)

Dzienniki niemieckie donosiły, że na podstawie powziętej jednomyślnie w fakultecie filozoficznym uchwały podali rektor i senat bonnskigo uniwersytetu wniosek do ministerium, by w pewnych wypadkach, gdzie fakultet ma rozstrzygać większością głosów, przy ubieganiu się o nagrodę, przy dysertacjach i dysputach pozwolić na używanie języka niemieckiego zamiast łacińskiego. *Bonner Ztg.* prostuje to doniesienie upewniając, że ani rektor ani senat uniwersytecki nie przedkładali ministerium uchwały powziętej w filozoficznym fakultecie, ale że dopiero mają rozstrzygać w tej sprawie.

Szwecya i Norwegia.

(Stabość Króla.)

Z nad Zundu, 23. stycznia. O słabości Króla Karola XV. donoszą z Sztokholmu, że pochodzi właściwie jeszcze z roku zeszłego, kiedy to Król spadł z konia w obozie, i nogę wywinął. Później bawił w Chrystyanii, a będąc obecny podczas pożaru, musiał dla uniknięcia niebezpieczeństwa przez mur przełazić. Przy tej sposobności utracił sobie nogę bolejącą, do czego przyczyniał się później reumatyzm z osłabieniem, tak że nie mógł dobrze nogą władać. Lekarze przyboczni J. M. Króla oświadczyli, że dla zupełnego wyzdrowienia musi przez 4 do 6 tygodni trzymać się w łóżku.

Grecya.

(Doniesienia z Aten.)

Ateny, 14. stycz. Królowa angielska Wiktorya pisała, jak donosi *Allg. Ztg.*, do Króla Otona bardzo uprzejmy list z podziękowaniem za szczególniejsze przyjęcie syna, księcia Alfreda. — Syn zmarłego niedawno w Atenach pana Lenorman przesłał zaraz za swym powrotem do Paryża, w dowód swojej wdzięczności izbie deputowanych w Atenach w darze marmurowe popiersie Chateaubrianda w swoim czasie wielkiego poplecznika Greków. — Popiersie to będzie zdo-

bić salę posiedzeń. — Mały kościół ateński otrzymał przed kilkoma dniami piękne naczynia kościelne w wartości 500 talarów od przebywającego w Rosyi księcia Jerzego Murusi. — Z Krety przybyła tu temi dniami wielka liczba emigrantów.

A z y a.

(Doniesienia z Indyj.)

Bombaj, 27. grudnia. Rząd uchwalił podwyższyć na 1 milion funt. szt. sumę, którą przeznaczył na wynagrodzenie osób, dokniętych klęskami powstania.

— Wydawany w Kalkucie *Englishman* donosi pod dniem 18. grudnia: Jak się dowiadujemy, miały władze tutejsze otrzymać telegram, że obóz namiotowy generalnego gubernatora zniszczył zupełnie pożar, który wszczął się w namiocie samego gubernatora. Przy tym wypadku miały wszystkie pisma i akta zginąć w płomieniach.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 28. stycznia. *Monitor* donosi, że dla słabości księżny Stefanii niebędzie jutro recepcyi w Tuileryach.

Londyn, 28. stycznia. Na wczorajszym nocnym posiedzeniu izby wyższej odpowiedział lord *Granville* na interpelację lorda *Normanby*, że rząd niewie nic o tem, jakoby między Francją i Piemontem toczyły się układy względem odstąpienia Francyi Sabaudyi i Nizy; ale Francyi jest już wiadomy sąd Anglii w podobnych układach. Smieszna byłoby przypuszczać, że traktat handlowy może wpływać na przyjazny wprowadzie ale stanowczy sąd Anglii o wielkich sprawach europejskich. — W izbie niższej oświadczył lord *John Russell*, że fałszywa jest pogłoska, jakoby w Liwurnie oczekiwano wylądowania 30.000 Francuzów; nie sądzi on, by Francya zamierzała w podobny sposób przeszkodzić połączeniu się centralnych Włoch ze Sardynią.

Turyń, 26. stycznia. *Gazzetta uff. del regno* ogłasza dekret, który wyznacza na roboty fortyfikacyjne i budowę wojskowe 42 milionów lirów. — Conte Marliani, deputowany prowincyi emiliańskich przy tutejszym rządzie, odjechał do Londynu. — Pułkownik Cugia mianowany został generalnym sekretarzem w ministerium wojny. — Naczelną komenda nad całą artylerją emiliańską ma być poruczona sardyńskiemu generałowi Cavalli. — Z Sabaudyi wyprawiono adres życzliwości do Papieża. — Gubernatorowi Medyolanu podwyższono dodatek funkcyjny na 100.000 franków.

Turyń, 28. stycznia. Pietri przyjechał do Turyń. W Medyolanie skonfiskowano adres do Papieża nadesłany z zagranicy. Wybory w Sabaudyi wypadły dotąd całkiem w duchu konserwacyjnym.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. stycznia.

Hotel rosyjski: PP. Szymanowski Fr., z Bobiatyna. — Krzeczunowicz Ksaw., z Komarowa. — Hr. Goluchowski Stan., z Sichowa. — Hr. Bobrowski Karol, c. k. rotm., z Rekliniec.

Hotel europejski: Baroni, z Słowity. — Hr. Lanckoroński Teod., z Podubiec. — Mokrański Emil, z Kryszczatka. — Drohojewski Wład., z Radłowice. — Słonecki Bron., z Podhajczyk. — Grochowski Edm., z Strzałkowa. — Konaszewski Wład., z Kutyszcz. — Wszelaczyński Seweryn, z Tarnopola. — Prawecki Eust., z Raju. — Glatz Lud., c. k. kom. obw., z Tarnopola.

Hotel Langa: Br. Stenz, c. k. major i Gross Juliusz, c. k. major, z Żółkwi. — Gontard Henr., c. k. rotm., z Gródka. — Beneschowski, c. k. rotm. i Jausowicz, c. k. porucz., z Żółkwi. — Br. Pillersdorf Edw., i Brandengeyer Karol, c. k. podporucznicy, z Żółkwi.

Hotel krakowski: Szymanowski Szymon, z Spasowa.

Pod kolej żelazną: Smarzewski Alex., i Pietrzycki Wik., z Artasowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. stycznia.

PP. Łucki Józef, do Sarn. — Jakubowicz Krzysł., do Czerniowiec. — Janowski Zyg., do Fabijówki. — Hr. Dzieduszycki, do Warszawy. — Hr. Bardeni Wład., do Suchorowa. — Hr. Romer Felix, do Rychciec. — Łodyński St., do Milatyna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.55	— 3.9°	82.0	doludniowy sl.	mgła
2. god. po poł.	323.58	+ 1.4°	68.7	zachodni	pochmurno
10. god. wiecz.	322.79	— 2.0°	86.8	południowy	„

T E A T R.

Dziś komedia polska: „Ulicznik paryski.“

Telegrafowany wiedeński knrs papierów i weksli.

Dnia 31. stycznia.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 78.10. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.75; po 4½% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akeye. Banku narodowego sztuka 846.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 192.—; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 114. —. —
Lipsk za 100 talarów —. —. Londyn za 10 funtów szterl. 132.75. Medyolan
za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 27, dukaty ces. pełnej wagi
—, korony —, półkorony —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.		pien. towar.		pien. towar.		pien. towar.	
Dnia 28. stycznia.							
1. Dług publiczny.							
A. Państwa.							
W austr. wal. po 5%	67.50	67.75					
Z pożyczki narod. po 5%	79.80	80.—					
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	—					
Metaliki po 5%	71.30	71.50					
dtto. " 4 1/4%	63.—	63.50					
dtto. " 4%	56.—	56.25					
dtto. " 3 1/2%	42.75	43.—					
dtto. " 2 1/2%	36.—	36.25					
dtto. " 1%	14.10	14.20					
Przez. do wylos. z r. 1834	360.—	380.—					
" 1839	130.—	130.50					
" 1854	113.—	113.25					
Renty Como po 42 lir. aus.	16.—	16.50					
Wylos. obl. dawn. długu państ.							
po 5%	67.—	68.—					
" 4 1/2%	60.—	60.50					
" 4%	53.—	53.50					
" 3 1/2%	46.—	46.50					
" 3%	62.—	64.—					
Przez. do los. obl. dawn. długu państ. z proc. w kraju							
" 2 1/2%	60.—	61.—					
" 2%	46.—	47.—					
" 1 3/4%	40.—	41.—					
" 5/8%	67.—	68.—					
dtto. z procent za granicą.							
" 4 1/2%	60.—	60.50					
" 4%	53.—	53.50					
B. Krajów koronnych							
Nizszej Austrii	91.—	92.—					
Węgier	72.50	72.75					
Ban. Tem., Kroczyi i Sławonii	71.—	71.25					
Galicji	72.—	72.50					
Bukowiny	69.50	70.—					
Siedmiogrodu	69.50	70.—					
innych krajów kor.	86.—	94.—					
Z klauz. los. r. 1867	—	—					
Lom. wen. poz. z r. 1850	100.—	101.—					
Wen. pożyczka z r. 1859	81.25	81.75					
Dług Tyrolu	po 5%	67.—	68.—				
" 4%	53.—	53.50					
" 3 1/2%	46.—	46.50					
Dług Salcburga	" 3%	40.—	41.—				
" 2 1/2%	33.—	34.—					
Dług Krainy	" 2%	26.—	26.50				
" 1 3/4%	22.50	23.—					
2. Stan oblig. domestykaln.							
po 3%	za 100 zł.	—	22.—				
" 2 1/2%	za 100 zł.	—	20.—				
" 2 1/4%	za 100 zł.	—	17.—				
" 2%	za 100 zł.	—	15.—				
" 1 3/4%	za 100 zł.	—	13.—				
3. Akcje.							
Banku nar.	868.—	860.—					
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	200.—	202.20					
Niz.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	581.—	583.—					
Półn. kolei po 1000 zł. m. k.	1975.—	1978.—					
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	274.50	275.—					
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	176.—	176.50					
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	139.50	140.—					
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—					
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%)	162.—	163.—					
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 60 zł. (30%)	96.—	96.50					
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	24.—	26.—					
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	55.—	60.—					
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	575.—	580.—					
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—	—					
z wpłatą 60 zł. (30%)	—	—					
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—	200.—					
Kol. Grac. Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	128.—	130.—					
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	452.—	454.—					
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	210.—	212.—					
Mosty łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	350.—	355.—					
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	330.—	340.—					
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—	—					
4. Listy zastawne.							
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	101.50	102.—					
" 10 " 5%	97.25	97.50					
przeznacz. do los. po 5%	93.—	93.50					
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5%	100.—	—					
przez. do los. po 5%	89.50	89.75					
Gal. Tow. kred. po 4%	85.—	86.—					
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.							
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.50	92.—					
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	136.—	138.—					
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50					
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134.—	135.—					
Kol. Gloggn. za 100 zł.	80.50	81.—					
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	91.50	92.50					
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—					
6. Losy.							
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	104.25	104.50					
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103.50	103.75					
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	128.—	129.—					
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.—					
Esterhazego po 40 zł. m. k.	86.—	87.—					
Salma " 40 " "	39.50	40.—					
Palfiego " 40 " "	39.50	40.—					
Clarego " 40 " "	37.25	37.75					
St. Genois " 40 " "	39.75	40.25					
Windischgrätz 20 zł. " "	23.—	23.50					
Waldsteina 20 " "	27.75	28.—					
Keglevicha 10 " "	16.25	16.75					
Weksle.							
(Na 3 miesiące.)							
Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—					
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	111.50	112.—					
Berlin za 100 tal.	—	—					
Wrocław za 100 tal.	—	—					
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	111.75	112.—					
Genewa za 100 lir. piem.	—	—					
Hamburg za 100 M. B.	99.—	99.25					
Lipsk za 100 tal.	—	—					
Liwarna za 100 lir. tosk.	—	—					
Londyn za 10 fl. szt.	120.50	130.75					
Lugdun za 100 fr.	—	—					
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—					
Marsylia za 100 fr.	51.50	51.70					
Paryż za 100 fr.	51.80	51.90					
Praga za 100 zł. w. a.	—	—					
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—					
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—					
(31 dni po ukazaniu.)							
Bukareszt za 100 piast. wol.	18.75	—					
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—					
Dyskonto weks. Bank. nar.	5%	—					
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.	5%	—					
Kurs złota.							
w przecięciu w w. a.							
Dukaty ces. men.	6 zł. 20 c.	—					
dtto. pełnej wagi	6 " 18 "	—					
Korona	17 " 90 "	—					
Półkorona	— " — "	—					
Napoleondar	— " — "	—					
Rosyjski impery.	— " — "	—					
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł. 50 c.	—					

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego dla ludności chrześcijańskiej we Lwowie na czas od 2. do 8. lutego 1860.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

	Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Uszlyk	Kark	Szpunder	Groch zebro	Pół-zebro	Łopalka	Pierś (brust.)	Części przydatne od tyłki i głowy	Uwaga.
Frankowska Joanna	30	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Zelichowski Jan	30	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Franciszek	30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Sidorowicz Stanisław	35	18	18	30	14	18	18	22	18	14	16	14	14	14	14	14	
Kohmann Ignacy	25	18	18	30	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (syn)	35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	14	16	
Lipanowicz Piotr	26	20	20	25	14	18	18	20	16	14	14	14	14	14	14	14	
Solaka Józefa	35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	14	16	
Hachlewska Apolonia	26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Zaworska Agnieszka	30	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (ojciec)	35	20	20	30	14	20	20	20	20	14	16	14	14	14	14	16	
Łepicki Maciej	30	20	20	20	14	18	18	20	16	14	16	14	14	14	14	16	
Motylewski Wojciech	30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Mokrzycki Jędrzej	30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Kochelles Jakób	17	15	16	16	10	16	16	16	15	13	13	13	13	13	13	13	
Beitscher Daniel	18	16	16	—	—	16	16	16	15	13	13	13	13	13	13	13	
Sidorowicz Józef	32	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	16	16	
Niewiadomski Walenty	28	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Klemens	32	19	20	30	14	18	18	20	17								